

CCE-169 Când privesc bolta-nstelată

1. Când pri-vesc bol-ta în-ste-la-tă, ce se-n-tin-de sus! Mă cu-prin-de-un dor să merg în-spre I -

sus. Sunt ca Pe - tru ce-a că-zut pe val și se scu-fun-da, Mâ-na mea vreau s-o știu în mâ-na

Refren

Tă. Mâ-na Ta, Doam-ne, mă pă - zeș - te-n noap-tea grea Mâ-na Ta, Doam-ne, mă con -

du-ce-n noap-tea rea Și poa-te fi va-lul' nalt, Tu-mi ții co-ra-bi-a mea, Mâ-na Ta, Doam-ne, mă va scă-

pa. Și-poa-te pa.

1 Când privesc bolta-nstelată, ce-i întinsă sus!
Mă cuprinde-un dor să merg în spre Isus.
Sunt ca Petru ce-a căzut pe val și se scufunda,
Mâna mea vreau s-o știu în mâna Ta.

Refren:

Mâna Ta, Doamne, mă păzește-n noaptea grea,
Mâna Ta, Doamne, mă conduce-n noaptea rea,
(: Și poate fi valul-nalt, Tu-mi ții corabia mea,
Mâna Ta, Doamne, mă va scăpa. :)

2 Când șuvoaiele-nspumate vin asupra mea
Și când valul mă aruncă la pământ,
Deși inima-mi slăbește, dar eu nu mă tem!
Mâna mea vreau s-o știu în mâna Ta.

3 Măine, dincolo de stele, în zori de zi
Voi străbate drumul printre galaxii,
Și-oi striga: „Slăvit să fii acum și-n veșnicii!”
Mâna mea vreau s-o știu în mâna Ta.